

givet sig noget Udslag, og det er i Virkeligheden det, vi har nu. Jeg synes, at Amsraadene nu følger Sogneraadene i alle rimelige Forhold, og jeg tror ikke, at dette Forhold nu har nogen praktisk Betydning.

Jeg finder ikke Anledning til at gaa ind paa Lovforslagets Enkeltheder. Naar Forhandlingen er til Ende, vil jeg foreslaa Lovforslaget henvist til et Udvalg paa 15 Medlemmer, hvor det saa kan behandles videre. Jeg vil dog endnu sige, at mit Parti staar paa det Standpunkt, at det til enhver Tid vil modsætte sig en Beskatning, hvis Formaal i Virkeligheden er at inddrage Ejendomsbesidderes Kapital. Det har vi altid vedkendt os, at vi ikke vil gaa med til. Vi vil gaa med til en Grundbeskatning, som staar i Forhold til al anden Skattelovgivning, og vi betragter Grundværdien som et Skatteobjekt ligesom andre Skatteobjekter.

Wilmann: Da dette Lovforslag blev forelagt, tænkte jeg ved mig selv, at det var meget godt, vi kunde faa Lejlighed til at tale om den kommunale Grundskat. Jeg er ganske enig med den ærede Ordfører for Forslagsstillerne (Niels Frederiksen) i, at vi havde ventet et Lovforslag om kommunal Grundskat fra den højtærede Indenrigsminister i denne Samling. Vi havde al mulig Grund til at vente et saadant Lovforslag. Da den højtærede Finansminister den 23. November 1921 fremsatte Forslag til Lov om Beskatning til Staten af fast Ejendom, talte han ogsaa om den kommunale Ejendomsskat, og Ministeren gjorde udtrykkelig opmærksom paa, at naar man havde indskrænket Beskatningen til Staten af Ejendomme til at indbringe det Beløb, som Ejendomsskatterne i Forvejen indbragte, og som jo ikke er noget stort Beløb sammenlignet med Statens Skatteindtægter i øvrigt, var det, fordi man ønskede at levne et betydeligt Beløb i Ejendomsskatte til Kommunerne. Endvidere ønskede den højtærede Finansminister gennemført en Værdistigningsskat. Han udtalte sig om begge Dele som udmærkede og gode Skatter for Kommunerne, og deri var vi fuldkommen enige med ham. Med Hensyn til denne kommunale Beskatning sagde saa den højtærede Finansminister, at herom vilde der „senere“ fremkomme Forslag. Dette var ikke det samme som det, den højtærede Indenrigsminister sagde. Hvad betyder nu dette „senere“? Det kan ikke betyde en hvilken som helst Tid; thi naar det er et Løfte fra det nuværende Ministeriums Chef, maa det i hvert

Fald betyde et Tidspunkt indenfor hans Regeringstid, han kan ikke love noget bestemt udover den kommende Valgdag, og den skal vi senest have til Efteraaret næste Aar. Udover den Tid kan Ordet „senere“ altsaa ikke række. Nu hørte vi den højtærede Indenrigsminister sige, at af rent saglige Grunde — naturligvis af rent saglige Grunde — skulde man vente, til den forestaaende Vurdering var gennemført. Ifølge Loven skal denne Vurdering være gennemført den 1. Januar 1924, men lad os nu se, hvor langt den er naaet til det Tidspunkt, og det er vel for øvrigt et Tidspunkt, inden hvilket vi skal have Valg — vi skal jo have Valg, ikke sandt? Hvorledes den nuværende Statsminister og Indenrigsminister saa kan love, at der skal blive fremsat et saadant Lovforslag, efter at den forestaaende Vurdering har fundet Sted, begriber jeg ikke.

Jeg er lidt tilbøjelig til at tvivle paa de gode saglige Grunde, den højtærede Indenrigsminister her har fremført. Jeg kan heller ikke forstaa, paa hvilket Tidspunkt disse saglige Grunde har stillet sig i Vejen for at fremsætte et Lovforslag i indeværende Samling. Det er jo nemlig ikke saaledes at forstaa, at den højtærede Indenrigsminister har faaet fat paa disse Grunde, og saa har han ladet Sagen ligge, fordi han vil afvente de nye Oplysninger, som den forestaaende Vurdering kan give; thi vi, der har med kommunale Sager at gøre, ved, at den højtærede Minister har udarbejdet et Lovforslag, og at han har interesseret sig saa meget for dette Lovforslag, at han har sendt det ud til kommunale Foreninger for at høre deres Mening om Principperne i det. Vi har saaledes haft det til Behandling i de samvirkende Sogneraadforeningers Bestyrelse, og dér mødte Indenrigsministeren selv for at sige god for Lovforslaget; jeg synes, han gjorde det fortrinligt, og han opnaede ogsaa det Resultat, at Forsamlingen udtalte sin Sympati for Forslaget, og det siger noget i denne Forsamling. Jeg ved, at i Foreningen af Landkommuner med bymæssig Bebyggelse har Forslaget faaet en lignende anbefaling, ogsaa dér har man stillet sig velvilligt til det. Jeg kan derfor ikke forstaa, paa hvilket Tidspunkt denne Frygt for, at Lovforslaget ikke skulde være saglig godt nok, er opstaaet hos den højtærede Minister, efter at han har udarbejdet det, og efter at han har haft Lejlighed til at forelægge det for kommunale Forsamlinger, som har udtalt deres anbefaling af det!